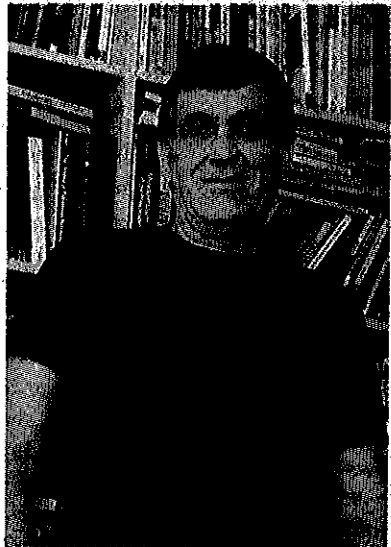

רוני נה

בסימון שאלה

צילום: יוחנת שאת

יהודה שנהב, 56

פרופ' לסוציולוגיה באוניברסיטת תל אביב
ועורך כתב העת "תיאוריה וביקורת"
במכון ון ליר

מה הסכר האהוב עליך?

בשביל להתחייב על תשובה כזאת אני צריך נצח. מועמרים ראויים לסיכוב הראשון הם "מאה שנים של כרירות", "הרפתקאות אליס בארץ הפלאות", "הבשורה על פי ישו", "המחברת הגדולה". זה גם תלוי בגיל. אני זוכר את "התפסן כשרה השיפון" כספר מענג במיוחד.

איזה ספר מונח כרגע ליד המיטה שלך?

עדימות. ביניהם "בעולם נהדר ואכזר" של אנדריי פלטונוב, "הרבה צרות היו לו עם המלחמות" של וולפגנג בורכרט ו"קול צעדינו" של רונית מטלון.

איזה ספר נהנית לקרוא ומעולם לא העזת להודות

בכך?

זיכרוני בוגד בי.

איזה ספר לא קראת ומעולם לא העזת להודות בכך?

ברור שלא סיימתי את "יוליסס". פעם גם קניתי בארצות הברית קלטת, אבל גם אותה לא סיימתי לשמוע.

איזה ספר ילדים הכי נוצר בך?

"מחננים". קראתי אותה לפחות עשר פעמים. אני זוכר כל פרט.

איזה ציטוט הכי נחקה בך?

אמיל חביבי: "פגישה אחת מקרית טובה מאלף פגישות מתוכננות". אבל גם ט.ס. אליוט: "היה לי יום פורה. כבוקר שמתו פסיק, בערב מחקתי אותו".

עם איזו דמות בדיונית היית מתחלף ל-24 שעות? ולשנה?

היום לא הייתי מתחלף. כשהייתי ילד רציתי להיות על סיפון האונייה ששטה אל "אי המטמון" של סטיבנסון.

מי האדם שהכי השביע על הרגלי הקריאה שלך?

אין לי הרגלי קריאה. זה הדבר היחיד שאני עושה באופן ספונטני.

מהו המקום הכי מוזר שקראת בו?

קראתי בכל מקום חוץ מאשר בהלוויות.

"גזענות בישראל", בעריכתם של יהודה שנהב ויוסי יונה, ראה לאחרונה אור